

Iranian Journal of Insurance Research

(IJIR)

ORIGINAL RESEARCH PAPER

Explaining the demand function of endowment assurance (A theoretical approach)

J. Ebadi¹, Gh. Mahdavi Kelishomi², M. Haeri^{1,*}

- ¹ Department of Economics, Faculty of Economics, University of Tehran, Iran
- ² Department of Economics, Eco Insurance Institute of Higher Education, Allameh Tabatabai University, Tehran, Iran

ARTICLE INFO

Article History

Received: 24 July 2014 Revised: 01 September 2014 Accepted: 19 January 2015

Keywords

Endowment Assurance; Premium Threshold; Expected Utility Theory; Adverse Selection; Advantageous Selection.

ABSTRACT

This article proposes a theoretical framework to find the selection theory governing the insurance market. This issue is one of the most important issues related to the determination of the appropriate insurance premium and the further development of the insurance industry in the economy of countries. For this purpose, first, through utility maximization, the demand function of life insurance and savings for a typical individual was extracted; Then, the potential customers of the insurance company were divided into low-risk and high-risk groups, and the demand functions for these groups were obtained using numerical simulation. The modeling done by taking into account the issue of people entering and exiting the market by means of the Astana insurance premium has led to the creation of broken life insurance and savings demand functions. Finally, by comparing the demand functions of different customer groups, the type of choice theory governing the life insurance and savings market has been determined. The results show that the theory of choice governing the life insurance and savings market, according to the amount of the premium, is of the type of strong adverse selection or weak adverse selection. Considering that reducing the premium reduces the difference between the demand of two groups, it can be introduced as an expression to reduce the power of adverse selection in the life insurance and savings market.

*Corresponding Author:

Email: *m_haeri_n@yahoo.com* DOI: 10.22056/ijir.2016.02.06

نشريه علمي يژوهشنامه بيمه

مقاله علمي

تبیین تابع تقاضای بیمهٔ عمر و پسانداز (با رویکرد نظری)

جعفر عبادی ، غدیر مهدوی کلیشمی ، مجتبی حائری ، **

ا گروه اقتصاد، دانشکدهٔ اقتصاد، دانشگاه تهران، ایران

چكىدە:

اطلاعات مقاله

تاریخ دریافت: ۰۲ مرداد ۱۳۹۳ تاریخ داوری: ۱۰ شهریور ۱۳۹۳ تاریخ پذیرش: ۲۹ دی ۱۳۹۳

كلمات كليدي

بیمهٔ عمر و پسانداز حقبیمهٔ آستانه نظریهٔ مطلوبیت انتظاری انتخاب نامساعد انتخاب دارای مزیت

این مقاله یک چارچوب نظری را برای یافتن نظریهٔ انتخاب حاکم بر بازار بیمه پیشنهاد می دهد. این موضوع یکی از مهمترین موضوعات مرتبط با تعیین حق بیم مناسب و توسعهٔ هرچه بیشتر صنعت بیمه در اقتصاد کشورهاست. به این منظور، ابتدا از طریق حداکثرسازی مطلوبیت، تابع تقاضای بیمهٔ عمر و پس انداز برای یک فرد نوعی استخراج شد؛ سپس مشتریهای بالقوهٔ شرکت بیمه به دو گروه کمریسک و پرریسک تقسیم بندی شدند و توابع تقاضا برای این گروهها با استفاده از شبیه سازی عددی به دست آمده است. مدل سازی صورت گرفته با لحاظ کردن مسئلهٔ ورود و خروج افراد از بازار به وسیلهٔ حق بیمهٔ آستانه، سبب به وجود آمدن توابع تقاضای بیمهٔ عمر و پس انداز به صورت شکسته شده است. در نهایت، با مقایسهٔ توابع تقاضای گروههای مختلف مشتریان، نوع نظریهٔ انتخاب حاکم بر بازار بیمهٔ عمر و پس انداز، با توجه به میزان حق بیمه، از نوع نتایج نشان می دهد که نظریهٔ انتخاب حاکم بر بازار بیمهٔ عمر و پس انداز، با توجه به میزان حق بیمه، از نوع انتخاب نامساعد ضعیف است. با توجه به آنکه کاهش حق بیمه میزان اختلاف میان تقاضای دو گروه را می کاهد، می تواند به عنوان ابرازی برای کم کردن قدرت انتخاب نامساعد در بازار بیمهٔ عمر و پس انداز معرفی شود.

*نویسنده مسئول:

ايميل: m_haeri_n@yahoo.com DOI: 10.22056/ijir.2016.02.06

[ً] گروه اقتصاد، مؤسسهٔ آموزش عالی بیمهٔ اکو، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

مقدمه

یکی از مهمترین ملزومات توسعهٔ اقتصادی به عنوان هدف نهایی تمامی سیاستها و راهبردهای اقتصادی و اجتماعی، محیط باثبات و عاری از ریسکهای جدی است. صنعت بیمه دارای نقش بسیار مهمی در ایجاد محیط مطمئن موردنیاز دارد، اما ایفای مناسب این نقش مستلزم توسعهٔ هرچه بیشتر صنعت بیمه و افزایش روزافزون بیمه گذاران است. از سوی دیگر، یکی از اصلی ترین عوامل مؤثر بر تصمیم گیری در مورد خرید بیمهنامه، قیمت آن (حقبیمه) است. بنابراین، تعیین حقبیمهٔ مناسب، به گونهای که هم مشتریان قابل توجهی را به لحاظ تعداد، متمایل به خرید بیمهنامه کند و هم فعالیت شرکت بیمه را از نظر اقتصادی توجیه کند؛ مهم ترین مسئلهٔ موجود در بازارهای بیمه است. در شرایطی که میان شرکتهای بیمهٔ موجود در بازار، رقابت (کامل) وجود دارد، مطالبهٔ حقبیمه در سطحی فراتر از میزان تعادلی، موجب از دست رفتن مشتریان شرکت بیمهٔ نوعی میشود. از سوی دیگر، در صورتی که شرکت بیمه، حقبیمهٔ دریافتی خود را در سطحی پایین تر از حقبیمهٔ تعادلی تنظیم کند، در مراحل اولیهٔ فعالیت متحمل زیان و از بازار خارج خواهد شد. بنابراین، تلاش برای محاسبهٔ حقبیمهٔ مناسب باید در رأس اهداف مسئولان شرکتهای بیمه قرار گیرد.

یکی از کلیدی ترین موضوعات مرتبط با تعیین حق بیمهٔ مناسب، چگونگی نظریهٔ انتخاب در بازارهای بیمه است. اگر در بازار بیمه انتخاب نامساعد وجود داشته باشد، شرکت بیمه باید نرخ بیمهٔ خود را در سطحی بالاتر از زیان انتظاری متوسط جامعه تنظیم کند، زیرا در این شرایط تنها افراد با ریسک بالا تمایل به خرید خدمات بیمهای دارند و زیان انتظاری پیش روی شرکت بالاتر از زیان انتظاری متوسط جامعه خواهد بود. ولی اگر انتخاب دارای مزیت بر بازار حاکم باشد، باید حق بیمهٔ پایین تری نسبت به حالت قبل تعیین شود، زیرا در این حالت افراد دارای ریسک پایین نیز متقاضی خرید خدمات بیمهای هستند. بدین ترتیب آگاهی از نوع نظریهٔ انتخاب در بازار بیمه نقشی حیاتی در تعیین حق بیمه دارد.

اگرچه مطالعاتی در زمینهٔ تعیین نوع نظریهٔ انتخاب حاکم بر بازار بیمه انجام شده است، اما اغلب این مطالعات، مسئلهٔ وجود انتخاب نامساعد یا دارای مزیت در بازار را به صورت تجربی بررسی کردهاند و مطالعهٔ نظری در مورد آن کمتر انجام شده است، لذا مدلسازی دقیق نظریهٔ انتخاب به صورت نظری، ضروری است. از سوی دیگر، با توجه به تنوع فراوان پوششهای بیمهای و به منظور سهولت و دقت بیشتر بهتر است روی یکی از انواع بیمه تمرکز شود. از آنجا که شرکتهای بیمهای کشور در سالهای اخیر گرایش فراوانی به ارائهٔ خدمات بیمهٔ عمر یافتهاند، این مطالعه، مباحث و مدلهای نظری خود را بر پایهٔ بیمهٔ عمر مطرح می کند.

در توضیح ضرورت انجام مطالعهٔ نظری در مورد بیمهٔ عمر، اولاً باید اشاره کرد که تعدادی از مطالعات مانند مطالعهٔ دی مزا و وب (۲۰۰۱) نظریهٔ انتخاب را در بازار عمومی بیمه بررسی کردهاند که تا اندازهای با بیمهٔ عمر متفاوت است. ثانیاً، پژوهشهایی مانند مطالعهٔ مهدوی و ریناز (۲۰۰۶) نیز علی رغم تمرکز روی بیمهٔ عمر، بیمهٔ عمر زمانی را مدنظر قرار دادهاند و با لحاظ کردن بیمههایی مانند بیمههای عمر و پسانداز می توان مدلهای آنان را بسط داد. درضمن، در اکثر این مطالعات تابع تقاضا برای بیمهٔ عمر موضوع بحث بوده و مسئلهٔ ورود و خروج افراد از بازار مورد بررسی قرار نگرفته است.

مروری بر پیشینهٔ پژوهش

اگرچه مطالعات نظری و تجربی قابل توجهی در زمینهٔ بیمهٔ عمر انجام شده است، اما برای اختصار، تنها به برخی از مهم ترین مقالات سالهای اخیر اشاره خواهد شد.

گرونکویست (۲۰۰۴)، بررسی چگونگی نظریهٔ انتخاب را موضوع پژوهش خود قرار داد. مطالعهٔ وی شامل دو بخش نظری و تجربی می شود؛ محقق در بخش نظری براساس رابطهٔ منفی میان ریسک گریزی و سطح ریسک نتیجه می گیرد که اگر احتمال قرار گرفتن افراد در حالت عدم وقوع حادثه تقریباً یکسان و تفاوت بارز، تفاوت در ریسک گریزی آنان بوده، و هزینههای اجرایی به اندازهٔ کافی بزرگ باشد، انتخاب دارای مزیت بر بازار حاکمیت می یابد. اما اگر اختلاف اصلی میان افراد، تفاوت در احتمال مذکور بوده و هزینههای اجرایی هم به مقدار کافی کوچک باشد، پدیدهٔ انتخاب نامساعد در بازار مشاهده خواهد شد. سپس گرونکویست با فرض توانایی شرکت بیمه در تقسیم بندی مشتریان به دو دستهٔ

^{\.} De Meza and Webb

². Rinaz

^τ. Grönqvist

کمریسک و پرریسک، به تحلیل آثرات فعالیتهای پیشکیرانه وی شاعضای پهاو گروه می پردازی و انتیجه آمی گیرد که در طبقهٔ کمریسک انتخاب دارای مزیت و در طبقهٔ پرریسک انتخاب نامساعد مشاهده خواهد شد. وی در بخش تجربی، برای اطمینان از عدم تداخل اثرات انتخاب نامساعد و مخاطرات اخلاقی رفتار بیماران در مقابل خرید، بیمهٔ دندانپزشکی با پوشش کامل را مورد مطالعه قرار داد. مطابق با پیشبینی مدل نظری، نتایج حاصل از مدل پروبیت دومتغیره نشان میدهد که در دستهٔ افراد کمریسک، انتخاب دارای مزیت و در دستهٔ افراد پرریسک انتخاب نامساعد وجود دارد، الگوی دستهٔ میانی نیز غیرشفاف است.

مهدوی و ریناز (۲۰۰۶)، براساس بیمهٔ عمر زمانی به مدلسازی تقاضای بیمهٔ عمر و تحلیل بازار مربوط به آن پرداختند. آنان با درنظرگرفتن ارتباط منفی میان سطح ریسک و ریسک گریزی، توابع مطلوبیت ریسک گریزی نسبی ثابت ((CRRA))، هزینههای اجرایی مثبت و همسان، و فضای رقابتی برای صنعت بیمه نتیجه گرفتند که افزایش هزینههای اجرایی، انتخاب نامساعد را به انتخاب دارای مزیت تغییر می دهد. درضمن، افزایش شکاف ریسک گریزی میان دو گروه کمریسک و پرریسک سبب می شود تغییر وضعیت مذکور در سطح پایین تری از هزینههای اجرایی اتفاق بیفتد.

هی^۲ (۲۰۰۸)، حاکمیت نظریهٔ انتخاب نامساعد در بازار بیمهٔ عمر را بررسی کرد. او با تمرکز بر بیمهٔ عمر زمانی و بهرهگیری از مدل انتخاب هکمن به تحلیل عوامل موثر بر بیمهٔ عمر پرداخت. متغیر وابسته مطالعه به صورت خرید و عدم خرید بیمهنامهٔ عمر در یک زیربازهٔ زمانی خاص است. هی درنهایت نتیجه گرفت که ضریب ریسک مرگومیر بر خرید بیمهٔ عمر زمانی مثبت بوده است و انتخاب نامساعد در بازار بیمهٔ عمر زمانی آمریکا وجود دارد.

هدنگرن و استراتمن (۲۰۱۲) نیز چگونگی نظریهٔ انتخاب در بازارهای بیمهٔ عمر را بررسی کردند. آنان در مطالعهٔ خود علاوه بر عواملی مانند وجود اطلاعات نامتقارن میان بیمه گران و بیمه گذاران، مواردی مانند ارتباط منفی بین ریسک گریزی و سطح ریسک را هم در نظر گرفتهاند. محققان به این نتیجه رسیدند که مسئلهٔ کلاسیک انتخاب نامساعد در بازارهای بیمهٔ عمر وجود نداشته و بازار، تحت تسلط نیروهای انتخاب دارای مزیت است.

در داخل ایران نیز مطالعاتی در زمینهٔ بیمهٔ عمر صورت گرفته است. بهعنوان نمونه، کشاورز حداد و زمردی انباجی (۱۳۸۸)، در پژوهشی و جود انتخاب نامساعد و مخاطرات اخلاقی و برآورد تابع تقاضای مصرف خدمات درمانی را مطالعه کردند. پژوهشگران براساس نتایج حاصل نتیجه گرفتند که انتخاب نامساعد در میان بیمههای درمان کارکنان دولت، کارگران، و کارفرمایان وجود ندارد؛ اما در بین خویشفرمایان و صاحبان حرف و مشاغل آزاد، این پدیده مشاهده می شود.

مهدوی، فرزینوش، و مقیمی (۱۳۸۹)، ویژگیهای اقتصادی- اجتماعی و روانشناختی افرادی که اقدام به خریداری بیمهٔ عمر کردهاند را مورد بررسی قرار دادند و نتیجه گرفتند که ارتباط مستقیمی میان حقبیمهٔ عمر پرداختی و مواردی مانند ارزیابی فرد از سطح ریسک خودش، عدم سلامت جسمانی اعضای خانواده، انجام فعالیتها و ورزشهای سنگین و پرخطر توسط بیمه گذار و ... وجود داشته، لذا پدیدهٔ کژگزینی در بازار بیمهٔ عمر برقرار است.

موسوی و راغفر (۱۳۸۹)، وجود اطلاعات نابرابر و کارایی در بازار بیمهٔ تصادفات اتومبیل ایران را آزمون کردند. محققان با بهره گیری از مدل پروبیت دومتغیره نتیجه گرفتند که در گروه رانندگان با سابقهٔ رانندگی کمتر از سه سال بین ریسک و پوشش بیمه، همبستگی وجود ندارد؛ اما در گروه رانندگان با سابقهٔ بیش از سه سال وجود همبستگی مثبت مورد تأیید است. محققان مدل را برای کل نمونه هم برآورد کردند و نتیجه گرفتند که برقراری انتخاب نامساعد در کل بازار بیمه بدنهٔ اتومبیل ایران هم تصدیق می شود.

مطالعهٔ دیگری نیز توسط مهدوی و رستمیان (۱۳۹۰) در زمینهٔ بیمهٔ بدنهٔ اتومبیل انجام شده است که نتایجی مشابه با موسوی و راغفر دارد. مهدوی و بخشی (۱۳۹۰)، اثر ریسک گریزی بر تقاضای بیمهٔ عمر را مورد مطالعه قرار دادند. آنان با تأکید بر فرض وجود ارتباط منفی میان ریسک گریزی و سطح ریسک، ریسک گریزی افراد را از جملهٔ مهم ترین عوامل مؤثر بر تقاضای بیمهٔ عمر میدانند و معتقدند که این ارتباط منفی موجب رویارویی بازار بیمهٔ عمر با پدیدهٔ انتخاب مساعد می شود. محققان با بهره گیری از مدل لجستیک^۴ و متغیرهای مجازی ^۵، حاکمیت

". Hedengren and Stratmann

¹. Constant Relative Risk Aversion

۲. He

^{*.} Logistic Regression Model

^a. Dummy Variables Regression Model

تبیین تابع تقاضای بیمهٔ عمر و پسانداز

انتخاب دارای مزیت بر بازار بیمهٔ عمر ایران را مورد تأیید دانستهاند. البته مطالعات دیگری هم در زمینهٔ بیمهٔ عمر در ایران وجود دارد، اما به دلیل عدم ارتباط مستقیم آنان با نظریهٔ انتخاب در بازار مورد اشاره قرار نگرفتهاند.

معرفی مدل

این مطالعه درصدد یافتن نوع نظریهٔ انتخاب حاکم بر بازار بیمهٔ عمر و پسانداز است. به این منظور ابتدا از طریق حداکثرسازی مطلوبیت، تابع تقاضا برای یک فرد نوعی تبیین می شود. سپس جمعیت موردنظر که به نوعی مشتریان بالقوهٔ شرکت بیمه هستند، به دو دستهٔ کمریسک و پرریسک تقسیم بندی شده و با بررسی تأثیر پارامترهای گوناگونِ این دو گروه بر تابع مذکور، توابع تقاضای دو گروه تعیین می شوند. درادامه با فرض عدم امکان قیمت گذاری متناظر با سطح ریسک افراد، توابع تقاضای دو گروه در حق بیمههای مختلف با یکدیگر مقایسه و نوع نظریهٔ انتخاب حاکم بر بازار بیمهٔ عمر و پس انداز تعیین می شود.

تابع تقاضای بیمهٔ عمر و پسانداز یک فرد نوعی

گام اول در راستای مدلسازی تابع تقاضای بیمهٔ عمر و پسانداز یک فرد نوعی، تصریح دقیق تابع مطلوبیت وی است. در این مطالعه، تابع مطلوبیت فرد با پیروی از میر^۱ (۱۹۹۸)، ساوتر^۲ و همکاران (۲۰۱۰) و ... تابعی از مطلوبیت مصرف شخص و مطلوبیت میراث باقی گذاشته برای بازماندگان است. مطابق با بولهار^۳ (۲۰۱۰) و البته اندکی سادهسازی، تابع مطلوبیت فرد به صورت کلی به صورت

$$u = u(c). u(v) \tag{1}$$

در نظر گرفته می شود، که در آن u(v) و u(v) با پیروی از مطالعاتی مانند دی مزا و وب (۲۰۰۱)، بلانچت اسکالیت و همکاران (۲۰۰۱)، مهدوی و ریناز (۲۰۰۶)، پلیسکا و یه u(v) و ... به صورت تابعهایی با CRRA فرض می شوند. تابع مطلوبیت و میناز (۲۰۰۶)، پلیسکا و یه u(v) و ... به صورت تابعهایی با CRRA فرض می شوند. تابع مطلوبیت فرد به $Y=X^{1-\alpha}$ در نظر گرفته شده است که در آن u(v) ، درجهٔ ریسک گریزی نسبی و بین صفر و یک است. بدین ترتیب تابع مطلوبیت فرد به صورت

$$u = c^{1-\alpha} v^{1-\alpha} \tag{7}$$

است که در آن، C مقدار مصرف فرد و V مقدار ارث باقی گذاشته شده برای بازماندگان توسط وی را نشان می دهند؛ C نیز پارامتر ریسک گریزی بوده و هرچه به یک نزدیکتر باشد، می توان فرد را ریسک گریزتر دانست.

در مقالهٔ حاضر، با پیروی از مطالعاتی همچون بیناستاک و همکاران (۱۹۸۶)، ایواکی و مریبیاشی (۲۰۰۴) و ... تقاضای بیمهٔ عمر و پسانداز در یک مدل دو دورهای بررسی می شود. بر این اساس، فرض می شود فرد در دو دورهٔ صفر و یک که به ترتیب مربوط به دوران کودکی و بزرگسالی شخص است، زندگی می کند. در دورهٔ صفر، فرد کار نمی کند، لذا درآمدی نیز ندارد؛ در این دوره احتیاجات (مصرف) فرد با پرداخت انتقالی که شخص از پدرش دریافت می کند، تأمین مالی می شود. همانند فیشر (۱۹۷۳) و ایواکی و مریبیاشی (۲۰۰۴) فرض می شود، تصمیم گیری در مورد خرید بیمهٔ عمر و پس انداز و نیز مقدار آن در دوره ای خاص (دورهٔ صفر) انجام شده است و پس از آن امکان تغییر شرایط وجود خداد.

در دورهٔ یک، فرد در صورت حیات، نیروی کار خود را به بازار کار عرضه می کند و از درآمدی متناسب با سرمایهٔ انسانی و بهرهوری خویش برخوردار می شود. در این دوران فرد درآمدزا تأمین مالی می شود.

۲. Sauter

^{\.} Meier

۳. Bolhaar

^{*.} Blanchet-Scalliet

^a. Pliska and Jinchun

^r. Beenstock

^v. Iwaki and Komoribayashi

[^]. Fischer

فرد درآمدزا در دورهٔ یک در معرض مرگ زودرس قرار می گیر⁵ ف<mark>هر عادی شه که ای</mark>ن شخص دچار مرگ زودرس شود، خانوادهٔ (بازماندگان) وی از نظر اقتصادی با مشکلات فراوانی روبهرو میشوند. درحقیقت، خرید بیمهٔ عمر و پسانداز راه کاری برای جلوگیری از مواجههٔ خانوادهٔ فرد با مشکلات اقتصادی پس از مرگ فرد درآمدزا و نیز پسانداز و انتقال درآمد بین دوران زندگی در صورت زندهماندن شخص است.

علاوهبراین فرض می شود حوادث مرگ و زندگی فرد به ترتیب، با احتمال P و P رخ خواهند داد؛ نااطمینانی یا مواجههٔ با خطر مرگ زودرس در انتهای دورهٔ صفر (یا نقطهٔ آغازین دورهٔ یک) رخ می دهد، در صورتی که فرد در این بازهٔ کوتاه زمانی فوت نکند، تا انتهای دورهٔ یک زندگی می کند و در انتهای دورهٔ یک (منطبق با نقطهٔ آغازین دورهٔ دو) زندگی اش به پایان می رسد. در مورد روابط مالی در شرایط خرید بیمهٔ عمر و پس انداز نیز فرض می شود فرد در دورهٔ صفر حق بیمهٔ معینی را پرداخت و پوشش متناسب با آن را خریداری می کند. در دورهٔ یک در صورتی که فرد در قید حیات باشد، حق بیمهٔ دورهٔ دیگری از وی مطالبه و سرمایهٔ بیمه به او پرداخت می شود. در شرایطی که فرد دچار مرگ زودرس در ابتدای دورهٔ یک شود، حق بیمهٔ این دوره از بازماندگان دریافت نمی شود و خسارت معین شده در قرارداد به آنان واگذار می شود.

ذکر چند نکتهٔ دیگر نیز ضروری به نظر می آید: ۱. ثروت مالی در مدل وارد نشده است؛ دلیل این مسئله عدم وابستگی بازدهی این نوع ثروت (مثلاً سپردههای بانکی، سهام و ...) به زندگی و مرگ فرد و یکسانبودن تغییرات آن در دو حالت است، ۲. پرداخت انتقالی که فرد از والدین خویش دریافت می دارد، از دورهٔ صفر به یک انتقال پیدا نمی کند و انتقال در آمد تنها از طریق خرید بیمهٔ عمر میسر است؛ با توجه به آنکه بیمهٔ در نظر گرفته شده عمر و پس انداز است این فرض کاملاً منطقی است، چرا که فرد حتی در صورت زنده ماندن، پوشش بیمه را از شرکت بیمه دریافت خواهد کرد، و ۳. برای سادگی محاسبات ریاضی تابع مطلوبیت فرد به صورت لگاریتمی در نظر گرفته می شود اما از آنجا که لگاریتم صفر بی معنی است، فرض می شود، مطلوبیت فرد در شرایطی که مقدار مصرف یا ارث باقی گذاشتهٔ فرد صفر است، از Lnv و Lnc به صفر تغید می باید.

با توجه به مطالب بالا می توان گفت چون فرد در دورهٔ صفر نمی میرد، در این دوره وی تنها به مصرف و تصمیم گیری در مورد خرید بیمهٔ عمر و پس انداز و مقدار آن خواهد پرداخت. در دورهٔ یک، دو حالت متصور است: در حالت اول فرد فوت می کند، لذا مصرف وی صفر بوده است و مطلوبیت وی تنها از میراث گذاری برای بازماندگان تحصیل می شود؛ در حالت دوم فرد تا انتهای دورهٔ یک به زندگی خویش ادامه می دهد، بنابراین مطلوبیت وی از دو منبع، مصرف خود و میراثی که برای گذارن دوران کودکی به فرزندش داده می شود، تحصیل خواهد شد. به این ترتیب، اگر دورهٔ صفر با t و دورهٔ یک با t نشان داده شود، توابع مطلوبیت فرد در دو دوره به صورت

$$U_{t} = (1-\alpha)Lnc$$
 (قالت) $U_{t+1} = (1-\alpha)[Lnc + Lnv]$

است. در ادامه توابع مطلوبیت فرد در دو دوره، همراه با قید بودجههای متناظر آنان، در دو حالت خرید بیمهٔ عمر و پسانداز و عدم خرید آن، به صورت مجزا، تشریح میشوند.

الف. خريد بيمهٔ عمر و پسانداز

فرد در دورهٔ t اقدام به خرید بیمهٔ عمر و پسانداز می کند، در این صورت منابع مالی به مصرف و پرداخت حقبیمهٔ (qx) تخصیص داده می شود؛ اما با توجه به معادلهٔ (x)الف) فرد تنها از مصرف خویش مطلوبیت کسب می کند، یعنی

$$\begin{aligned} U_t &= (1 - \alpha) L n c_t; \\ z_t &= c_t + q x_t \end{aligned} \tag{f}$$

که در آن، q حقبیمهٔ یک واحد (ریال) خسارت و x میزان پوشش بیمهٔ عمر و پسانداز خریداری شده توسط فرد است. z نیز بیانگر پرداخت انتقالی دریافت شده توسط فرد است و از آنجا که فرد هیچ نقشی در تعیین مقدار آن ندارد، z در مدل به صورت یک متغیر برون زا در نظر گرفته می شود.

در صورتی که فرد در دورهٔ یک زنده بماند، نیروی کار خود را به بازار عرضه و دستمزدی برابر y دریافت می کند. در این شرایط وی ملزم به پرداخت حقبیمهٔ دوره ای qx است و خسارت x را نیز شخصاً از شرکت بیمه دریافت می کند. بنابراین می توان

$$\begin{split} U_{t+1} &= (1-\alpha)[Lnc_{t+1} + Lnv_{t+1}]; \\ x_t + y_{t+1} &= c_{t+1} + qx_t + v_{t+1} \end{split} \tag{Δ}$$

نوشت. در صورتی که فرد دارای بیمهٔ عمر در دورهٔ یک، مرگ زودرس را تجربه کند، از پرداخت حقبیمه در دورهٔ t^{+1} معاف می شود، اما به دلیل عدم عرضهٔ نیروی کار دستمزدی نیز دریافت نمی کند. در ضمن، با توجه به معادلهٔ $(\mathbf{r}-\mathbf{p})$ و سلب فرصت مصرف در صورت مرگ شخص، تنها منشأ کسب مطلوبیت برای فرد در این حالت ارث باقی گذاشته شده برای بازماندگان خواهد بود. بنابراین تابع مطلوبیت و قید بودجه در این شرایط به صورت

$$U_{t+1} = (1 - \alpha)[Ln v_{t+1}];$$
 (6)

 $x_t = v_{t+1}$

فرمولبندی میشوند^۱.

ب. عدم خرید بیمهٔ عمر و پسانداز

فرد در دورهٔ t تمام پرداخت انتقالی دریافتی خویش را به مصرف اختصاص می دهد؛ بنابراین، با توجه به معادلهٔ (۳-الف) مطلوبیت و قید بودجهٔ فرد در دورهٔ t با فرض عدم خرید بیمهٔ عمر و پس انداز به صورت

$$U_{t} = (1-\alpha)Lnc_{t};$$

$$z_{t} = c_{t}$$
(Y)

خواهد بود. اگر فرد در دورهٔ یک زنده بماند، مصرف و میراث گذاری را با دستمزد اکتسابی خود تأمین مالی می کند؛ بدین ترتیب، در این حالت، t+1 به صورت با توجه به معادلهٔ (۳–ب) مطلوبیت و قید بودجهٔ شخص در دورهٔ t+1 به صورت

$$\begin{array}{l} U_{t+1} \! = \! (1 \! - \! \alpha) [Lnc_{t+1} \! + \! Lnv_{t+1}]; \\ y_{t+1} \! = \! c_{t+1} \! + \! v_{t+1} \end{array}$$

خواهد بود، و اگر فرد در ابتدای دورهٔ یک دچار مرگ زودرس شود، مطلوبیتی کسب نخواهد کرد؛ زیرا فرصت مصرف از وی سلب شده و به دلیل عدم وجود منابع مالی قادر به برجای گذاشتن ارث نیست و بنابراین

$$\mathbf{U}_{r+1} = \mathbf{0} \tag{9}$$

با توجه به همراهی ذاتی بیمه با نااطمینانی، برای مدلسازی تابع تقاضای بیمهٔ عمر و پسانداز باید از نظریهٔ مطلوبیت انتظاری و مباحث نیومن و مورگنسترن بهره گیری کرد، بنابراین مسئلهٔ بهینه سازی به صورت زیر فرمول بندی می شود. با توجه به روابط 4 ، 6 و 9 ، مطلوبیت انتظاری کل دوران زندگی فرد در صورت خرید بیمهٔ عمر و پس انداز توسط وی عبارت است از:

$$\begin{split} EU_1 &= (1-\alpha) \ln c_t \\ &+ (1-P)(1-\alpha) [\ln c_{t+1} + \ln v_{t+1}] \\ &+ P(1-\alpha) [\ln v_{t+1}] \end{split} \tag{$$($^{()}$}$$

و مطلوبیت انتظاری کل دوران زندگی فرد در صورت عدم خرید بیمهٔ عمر و پسانداز توسط وی نیز عبارت است از:

$$EU_{2} = (1-\alpha)Lnc_{t} + (1-P)(1-\alpha)[Lnc_{t+1} + Lnv_{t+1}].$$
 (11)

با فرض عقلایی بودن فرد، شخص صرف نظر از خرید یا عدم خرید، بیمهٔ مطلوبیت انتظاری خویش را حداکثر می کند و تصمیم گیری در مورد خرید بیمه صرفاً با مقایسهٔ مطلوبیتهای حداکثرشده انجام می شود. لذا در صورتی بیمهٔ عمر و پس انداز خریداری می شود که

$$EU_1^{\max} \ge EU_2^{\max}$$
. (17)

مسئلهٔ بهینهسازی در شرایط عدم خرید بیمه با توجه به رابطهٔ (۱۱)، ماکزیمم کردن عبارت

$$EU_{2} = (1-\alpha)Lnc_{t} + (1-P)(1-\alpha)[Lnc_{t+1} + Lnv_{t+1}]$$
(17)

است، به طوری که

 $z_t = c_t$

 $y_{t+1} = c_{t+1} + v_{t+1}$

". Morgenstern

ا. باید دقت کرد که v_{t+1} ارث باقی گذاشته توسط فرد (پرداخت انتقالی) در صورت زنده ماندن فرد در دورهٔ t+1 و v_{t+1} ارث باقی گذاشته توسط شخص در صورت مرگ وی در این دوره است.

^۲. Neumann

است، بنابراین

$$v_{t+1}^* = \frac{y_{t+1}}{2} \tag{14}$$

$$c_{t+1}^* = \frac{y_{t+1}}{2}$$
 (10)

به دست می آیند. با توجه به مقادیر بهینهٔ به دست آمده برای مصرف و میراث گذاری و مطلوبیت انتظاری فرد در شرایط عدم خرید بیمهٔ عمر و پسانداز

$$EU_{2}^{\max} = (1-\alpha)Lnz_{t} + 2(1-P)(1-\alpha)Ln(\frac{y_{t+1}}{2})$$
 (19)

است. مسئلهٔ بهینهسازی در شرایط خرید بیمه با توجه به رابطهٔ (۱۰)، ماکزیمم کردن عبارت

$$\begin{split} EU_1 &= (1-\alpha) \ln c_t + (1 \\ &- P) (1-\alpha) [\ln c_{t+1} + \ln v_{t+1}] \\ &+ P (1-\alpha) [\ln v_{t+1}] \end{split} \tag{YY}$$

است، به طوری که

$$z_{t} = c_{t} + qx_{t}$$

 $x_{t} + y_{t+1} = c_{t+1} + qx_{t} + v_{t+1}$

$$x_t = v_{t+1}$$

$$0$$
 < $lpha$ < 1 و 0 < P < 1 و $\partial {
m EU_1}/\partial c_{
m t+1}$ است. با توجه به

$$c_{t+1}^* = \frac{y_{t+1} + (1-q)x_t}{2} \tag{1A}$$

است. مشتق EU_1 نسبت به x_t با لحاظ کردن رابطهٔ مصرف بهینه به تساوی

$$\frac{-q}{z_t - qx_t} + \frac{P}{x_t} + \frac{2(1-P).(1-q)}{y_{t+1} + (1-q)x_t} = 0$$
(19)

منجر می شود. جواب قابل قبول برای x_t با توجه به محدودیتهای مسئله z>0 , 0 < q < 1 , y>0 , $0 \le x_t < y$ مسئله x_t به محدودیتهای مسئله x_t منجر می شود. جواب قابل قبول برای x_t با توجه به محدودیتهای مسئله x_t

$$x_{t}^{*} = \frac{1}{2} \cdot \frac{1}{q \left(Pq - P - 3q + 3 \right)}.$$

$$\begin{pmatrix} Pqy + Pqz - Pz - qy - 2qz + 2z + \begin{bmatrix} P^{2}q^{2}y^{2} + 2P^{2}q^{2}yz + P^{2}q^{2}z^{2} - 2P^{2}qyz \\ -2P^{2}qz^{2} + 2Pq^{2}y^{2} - 10Pq^{2}yz - 4Pq^{2}z^{2} \\ +P^{2}z^{2} + 10Pqyz + 8Pqz^{2} + q^{2}y^{2} + 4q^{2}yz \\ +4q^{2}z^{2} - 4Pz^{2} - 4qyz - 8qz^{2} + 4z^{2} \end{pmatrix}$$

$$(Y \cdot)$$

است. در رابطه با فرض $x_t < y$ ، لازم به توضیح است که نابرابری دوم از آنجا ناشی می شود که شرکت بیمه هیچ فردی را بالاتر از ثروت انسانی او بیمه نمی کند. با توجه به رابطهٔ (۲۰) برای مقدار بهینه بیمهٔ عمر و پس انداز و مطلوبیت انتظاری فرد هنگام خرید بیمهٔ مذکور

[.] برای حل معادلهٔ ۱۹، به دلیل پیچیدگی فراوان آن، از نرم افزار $^{ ext{Maple}\,17}$

جعفر عبادی و همکاران

$$\begin{split} EU_{1}^{\max} &= (1-\alpha)Ln(z_{t} - qx_{t}^{*}) \\ &+ P(1-\alpha)Ln(x_{t}^{*}) \\ &+ 2(1-P)(1-\alpha)Ln(\frac{y_{t+1} + (1-q)x_{t}^{*}}{2}) \end{split} \tag{Y1}$$

است. x_t^* همان تابع تقاضای بیمهٔ عمر و پسانداز در صورت ورود فرد به بازار است. بنابراین تنها مسئلهٔ باقی مانده یافتن حق بیمهٔ آستانه ای $EU_1^{\max} = EU_2^{\max}$ همان تابع تقاضای بیمهٔ عمر و پسانداز را به عدم خرید آن ترجیح می دهد. در این راستا می بایست تساوی را برای ادامهٔ مسیر را برای q حل کرد. با توجه به پیچیدگی معادلات به دست آمده، امکان انجام فرایند فوق به صورت پارامتری وجود ندارد، لذا برای ادامهٔ مسیر شبیه سازی عددی به کار گرفته می شود. به این منظور، فردی نوعی با پرداخت انتقالی z=5 در آمد (ثروت انسانی) z=5 و احتمال مرگ درگ مورد ملاحظه قرار می گیرد. فرایند شبیه سازی عددی انجام شده به صورت خلاصه در جدول ۱ ارائه می شود.

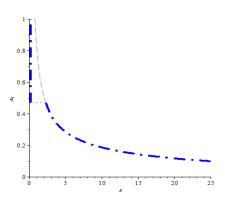
جدول ۱: فرایند شبیه سازی عددی تابع تقاضای فرد نوعی درنظر گرفته شده

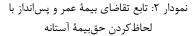
$\frac{EU_1^{max}}{(1-\alpha)}$	$\frac{EU_2^{max}}{(1-\alpha)}$	x_t^1	q	Р	у	Z	ردیف
۵/۸۲۶۷	۵/۶۵۰۶	4/8189	٠/٣	٠/٢	۲۵	۵	١
۵/۷۰۷۲	۵/۶۵۰۶	T/919 A	• /۴	٠/٢	۲۵	۵	٢
۵/۶۶۴۷	۵/۶۵۰۶	7/441 •	٠/۴۵	٠/٢	۲۵	۵	٣
۵/۶۵۲۱	۵/۶۵۰۶	7/4877	./48	٠/٢	۲۵	۵	۴
۵/۶۵۳۴	۵/۶۵۰۶	7/4748	٠/۴۶۵	٠/٢	۲۵	۵	۵
۵/۶۵۱۹	۵/۶۵۰۶	7/% • 9 9	•/۴۶٧	٠/٢	۲۵	۵	۶
۵/۶۵۱۲	۵/۶۵۰۶	7/4.78	٠/۴۶٨	٠/٢	۲۵	۵	٧
۵/۶۵۰۴	۵/۶۵۰۶	7/7954	•/489	٠/٢	۲۵	۵	٨
۵//۶۵۰۶	۵/۶۵۰۶	7/7981	٠/۴۶٨٨	٠/٢	۲۵	۵	٩
۵/۸۲۶۷	۵/۶۵۰۶	4/8189	٠/٣	٠/٢	۲۵	۵	١.

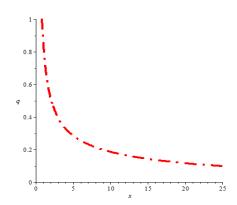
با توجه به جدول ۱ میتوان گفت، فرد درنظرگرفته شده در صورتی که حقبیمهٔ درخواستی کمتر از ۰/۴۶۸۸ داشته باشد، یکی از مشتریان بازار بیمهٔ عمر و پسانداز خواهد بود؛ اما اگر حقبیمهٔ درخواستی شرکت بیمه بیشتر از مقدار مزبور باشد، فرد خروج از بازار را انتخاب خواهد کرد. بنابراین، تابع تقاضای فرد با توجه به حقبیمهٔ آستانهٔ ۰/۴۶۸۸، میتواند به صورت

$$x_{t} = \begin{cases} x_{t}^{*} & \text{if } q \leq 0.4688 \\ 0 & \text{if } q > 0.4688 \end{cases}$$
 (77)

بیان شود. نمودار (۱) و (۲)، تابع مذکور را به ترتیب، تنها با اعمال محدودیتهای مسئله و محدودیتهای مسئله به همراه حق بیمهٔ آستانه ارائه می کنند.

نمودار ۱: تابع تقاضای بیمهٔ عمر و پسانداز بدون لحاظ کردن حق بیمهٔ آستانه

تابع تقاضای بیمهٔ عمر و پسانداز با گروههای مختلف مشتریان

در اکثر قریب به اتفاق مطالعات انجام شده، برای پاسخگویی به نوع نظریهٔ انتخاب حاکم بر بازار بیمه، بازاری متشکل از دو گروه مشتری مورد بررسی قرار گرفته است. به همین دلیل، مطالعهٔ حاضر نیز فرض می کند افراد جامعهٔ موردنظر را میتوان به لحاظ میزان ریسک به دو دسته تقسیم بندی کرد: ۱. افراد با ریسک پایین که احتمال وقوع حادثه (مرگ) در آنان کمتر از احتمال مرگ میانگین جامعه است. فرض می شود سطح ریسک این اشخاص L بوده و احتمال مرگ متناظر با این سطح ریسک نیز P_L باشد. و ۲. افراد با ریسک بالا که احتمال وقوع حادثه برای آنان P_L بیشتر از متوسط جامعه بوده و سطح ریسکی برابر H دارند. با فرض برابری تعداد اعضای دو گروه، برای تحلیل تابع تقاضای بیمهٔ عمر و پسانداز بازار، کافی است تنها تقاضای یکی از اعضای هر دو گروه مذکور را با یکدیگر مقایسه کرد. همچنین، به دلیل همسان فرض کردن افراد دو گروه در تمامی خصوصیات بجز سطح ریسک، بررسی واکنش تابع تقاضای به دست آمده (رابطهٔ ۲۲) نسبت به تغییر در سطح ریسک تقاضای دو گروه را مشخص می کند. برای برقراری ارتباط بین اعضای دو گروه از نظر سطح ریسک، ریسکگریزی وارد تحلیلها می شود و در این رابطه فرض ارتباط معکوس میان ریسک و ریسکگریزی پذیرفته می شود. با توجه به مطالب بالا، می توان احتمال مرگ را تابه به زایر ایرامتر ریسکگریزی دانست، یعنی

$$P_i = P(\alpha_i); P'_{\alpha_i} < 0, i = L, H \tag{YT}$$

اگر فرد معرفی شده در فرایند شبیه سازی قبلی نماینده ای از گروه اشخاص با ریسک بالا در نظر گرفته شود، آنگاه فرد معرف گروه افراد با z=5 ریسک پایین باید احتمال مرگی کمتر از v=5 داشته باشد. بنابراین در این قسمت فرایند شبیه سازی برای شخصی با ویژگیهای v=5 ریسک پایین باید احتمال مرگی کمتر از v=5 داره داشته باشد. بنابراین در جدول v=5 انجام می شود. خلاصه این فرایند در جدول v=5 ارائه شده است.

^{1.} Low Risk Individuals

^r. High Risk Individuals

تبیین تابع تقاضای بیمهٔ عمر و پسانداز

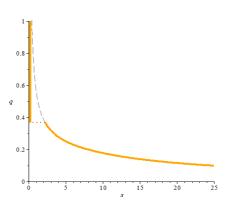
ِيسک پايين	رد با ,	تقاضای ف	عددی تابع	شبيەسازى	ول ۲: فرایند	جد
------------	---------	----------	-----------	----------	--------------	----

EU_1^{max}	$\underline{EU_2^{max}}$	x_t^1	q	P	у	Z	ردیف	
$(1-\alpha)$	$(1-\alpha)$,			
8/7138	۶/۱۵۵۷	47.4.44	٠/٣	•/1	۲۵	۵	١	
۶/۱۳۵۳	8/100Y	۱/۸۸۹۵	•/4	•/1	۲۵	۵	۲	
8/1474	8/100Y	Y/+ \Y 9	•/٣٨	•/1	۲۵	۵	٣	
8/104.	8/100Y	7/7 - 1 4	•/٣٧	•/1	۲۵	۵	۴	
8/18.9	8/100Y	7/3709	•/٣۶	•/1	۲۵	۵	۵	
۶/۱۵۵۳	8/100Y	7/770	•/٣۶٨	•/1	۲۵	۵	۶	
۶/۱۵۶۰	8/100Y	۲/۲۳۷۵	•/٣۶٧	•/1	۲۵	۵	γ	
۶/۱۵۵۸	8/100Y	۲/۲۳۳۸	•/٣۶٧٣	•/1	۲۵	۵	٨	
8/100Y	8/100Y	7/7714	۰/٣۶٧۵	•/1	۲۵	۵	٩	
8/108Y	۶/۱۵۵۷	7/7491	•/٣۶۶	٠/١	۲۵	۵	1.	

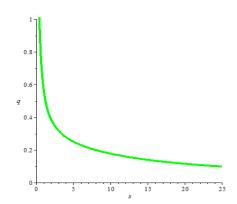
با توجه به جدول می توان گفت، در صورتی که فرد حقبیمهٔ درخواستی کمتر از ۳۶۷۵/۰ داشته باشد، یکی از مشتریان بازار بیمهٔ عمر و پسانداز خواهد بود؛ اما اگر حقبیمهٔ بیشتر از این مقدار باشد، خروج از بازار را انتخاب خواهد کرد. بنابراین، تابع تقاضای فرد با ریسک بالا می تواند به صورت

$$x_{t} = \begin{cases} x_{t}^{1} & \text{if } q \le 0.3675 \\ 0 & \text{if } q > 0.3675 \end{cases}$$
 (Yf)

بیان شود. نمودار (۳) و (۴)، تابع مذکور را بهترتیب، تنها با اعمال محدودیتهای مسئله و محدودیتهای مسئله به همراه حقبیمهٔ آستانه ارائه میکنند.

نمودار ۴: تابع تقاضای بیمهٔ عمر و پسانداز فرد دوم با لحاظ کردن حق بیمهٔ اَستانه

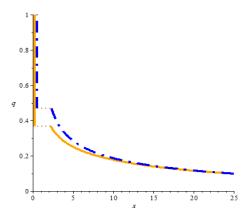
نمودار ۳: تابع تقاضای بیمهٔ عمر و پسانداز فرد دوم بدون لحاظ کردن حقبیمهٔ اَستانه

برای پاسخ به نوع نظریهٔ انتخاب حاکم بر بازار بیمهٔ عمر و پسانداز در صورت عدم قیمتگذاری متناسب با سطح ریسک، توابع تقاضای افراد معرف دو گروه در نمودار واحدی ترسیمشده و مقادیر تقاضای دو گروه در حقبیمههای متفاوت با هم مقایسه میشوند. سپس با توجه به نتیجهٔ مقایسه و تعاریف انواع نظریههایی که ذیلاً به آنان اشاره میشود، نوع نظریهٔ انتخاب حاکم بر بازار معین میشود.

انواع نظريهٔ انتخاب

انتخاب نامساعد که گاهی پاد انتخاب ایا انتخاب منفی هم نامیده می شود، وضعیتی را توصیف می کند که در آن تقاضای افراد برای بیمه به طور مستقیم با میزان ریسک آنان در ارتباط است و بیمه گران قادر به اعمال ارتباط متناظر در قیمت گذاری بیمه نامیده از بازار می شود. در این تحقیق، به صورتی مناسب مدیریت نشود، در نهایت، منجر به باقی ماندن بیمه گذاران بسیار نامطلوب و خروج شرکت بیمه از بازار می شود. در این تحقیق، به پیروی از مهدوی و ریناز (۲۰۰۶)، دو تعریف انتخاب نامساعد قوی و ضعیف نیز ارائه می شود. انتخاب نامساعد قوی بیانگر شرایطی است که در آن نرخ بیمهٔ جاری بازار با توجه به تابع مطلوبیت فرد موجب می شود مطلوبیت حالت عدم خرید بیمهٔ عمر برای افراد با ریسک پایین بیشتر از مطلوبیت حاصل از خرید بیمهٔ مزبور باشد. لذا مشتریان شرکت بیمه تنها از نوع با ریسک بالا خواهند بود. در مقابل، انتخاب نامساعد ضعیف به وضعیتی اشاره می کند که در آن شرکت بیمه حق بیمه را به گونهای برمی گزیند که علاوه بر مشتریان با ریسک بالا (برخی طبقات از) اشخاص با ریسک پایین نیز در بازار حضور دارند، اما میزان تقاضای افراد با ریسک پایین کمتر از تقاضای اشخاص با ریسک بالاست.

انتخاب دارای مزیت که گاهی انتخاب مساعد^۳ هم نامیده میشود، وضعیتی را توصیف می کند که در آن همانند انتخاب نامساعد اطلاعات نامتقارن وجود دارد، اما افراد با ریسک پایین تمایل بیشتری به خرید خدمات بیمهای دارند و لذا تقاضای افراد برای بیمه با میزان ریسک آنان ارتباطی معکوس دارد. در حالت کلی، دو توضیح قابل قبول برای عدم اهمیت انتخاب نامساعد در بازارهای بیمه وجود دارد: ۱. عدم تقارنهای اطلاعاتی که فرض اصلی در مدل سازی نظری موضوعات مرتبط با صنعت بیمه است، در دنیای واقعی اهمیت قابل ملاحظهای ندارد، و ۲. اطلاعات خصوصی پنهان چندبعدی هستند؛ بدین معنی که علاوه بر ریسک تحمل خسارت، عوامل دیگری نیز در این اطلاعات وجود دارند که بیمه گران قادر به اعمال اثرات متناظر با آنان در تنظیم قیمتها نیستند. این فاکتورها، تقاضا برای بیمه را به صورت مستقیم متأثر میسازد و با ریسک ابتلا به خسارت، ارتباط معکوس دارند. ریسکگریزی از جمله مهمترین شاخصههای موجود در این مجموعهٔ عوامل است؛ به این معنی که مشتریان ریسکگریزتر از یکسو پوشش بیمهای بیشتری می خرند و از سوی دیگر به دلیل راغب تربودن به انجام تلاشهای احتیاطی با احتمال کمتری پیامد خسارت را تجربه می کنند. در این شرایط ارتباط مثبت میان ریسک و پوشش بیمه که در نظریهٔ انتخاب نامساعد به آن اشاره می شود، تضعیف و حتی معکوس خواهد شد. در این شرایط ارتباط مثبت میان ریسک بالا عدم ورود به بازار را برگزیده و مشتریان شرکت بیمه میشود. انتخاب دارای مزیت قوی بیانگر وضعیتی است که در آن افراد با ریسک بالا عدم ورود به بازار را برگزیده و مشتریان شرکت بیمه همگی از نوع افراد با ریسک پایین می شوند. در مقابل، انتخاب دارای مزیت ضعیف به وضعیتی اشاره می کند که در آن علاوه بر مشتریان برسک پایین بیشتر از تقاضای نواید قواضای نامیندهٔ هر دو گروه، در نموداری واحد ترسیم و مقایسه می شود.

نمودار ۵: تابع تقاضای بیمهٔ عمر و پس انداز در بازار با دو نوع مشتری. نمودار خط و نقطه نشان دهندهٔ تابع تقاضای افراد با ریسک بالا و نمودار خط نشان دهندهٔ تابع تقاضای افراد با ریسک پایین است.

^{\.} Anti-Selection

^۲. Negative Selection

^τ. Propitious

نشریه علمی پژوهشنامه بیمه دوره ۵، شماره ۲، بهار ۱۳۹۵، شماره پیایی ۱۶، ص ۱۴۶–۱۵۹

با توجه به مثال عددی ذکرشده و تعاریف نظریههای انتخاب می توان گفت، اگر $^{<}q^{<}$ ۱/۴۶۸۸ باشد، نظریهٔ انتخاب حاکم بر بازار بیمهٔ عمر و پس انداز به دلیل حضور انحصاری افراد با ریسک بالا، انتخاب نامساعد قوی خواهد بود، اگر حق بیمه در نرخی کمتر از ۱/۳۶۷۵ تنظیم شود، انتخاب نامساعد ضعیف بر بازار حاکمیت خواهد داشت، زیرا در این شرایط اعضای هر دو گروه در بازار حضور دارند، اما تقاضای افراد پرخطرتر بر تقاضای افراد کهریسک تر فزونی دارد. علاوه براین، با توجه به آنکه اختلاف میزان تقاضای دو گروه با کاهش حق بیمه، کمتر می شود، می توان گفت که کاهش حق بیمه از قدرت انتخاب نامساعد می کاهد.

نتایج و بحث

جمع بندی و پیشنهادها

نظریهٔ انتخاب حاکم بر بازار بیمهٔ عمر و پسانداز در صورت عدم امکان قیمت گذاری متناظر با سطح ریسک افراد، حتی با وجود رابطهٔ منفی میان سطح ریسک و ریسک گریزی از نوع انتخاب نامساعد خواهد بود، اما قدرت آن به شدت وابسته به میزان حقبیمه است. بدین معنی که اگر نرخبیمه در حد نسبتاً بالایی تعیین شود، نظریهٔ انتخاب نامساعد قوی بر بازار تسلط مییابد. اما اگر حقبیمه تا اندازهای پایین تر تعیین شود، افراد با ریسک پایین هم به بیمه گذاران عمر و پسانداز اضافه و تداوم فعالیت شرکت بیمه تضمین می شود. لازم به ذکر است، اگرچه حقبیمهٔ موجود در بازار، در شرایط وجود انتخاب نامساعد ضعیف، از حقبیمهٔ منصفانه برای افراد با ریسک پایین بیشتر است اما ریسک گریزی بالاتر این گروه سبب می شود تا اعضای آن همچنان در بازار بیمهٔ عمر و پس انداز باقی بمانند.

منابع و ماخذ

کشاورز حداد، غ. زمردی انباجی، م.، (۱۳۸۸). انتخاب نامساعد و مخاطرات اخلاقی در بازار بیمهٔ درمان ایران. تحقیقات اقتصادی، شمارهٔ ۸۷، ص ۱۳۹–۱۶۴.

موسوی س.، راغفر، س.ح. راغفر، ح.، (۱۳۸۹). اطلاعات نابرابر و کارایی در بازار بیمهٔ تصادفات اتومبیل ایران (مورد مطالعه: شرکت بیمهٔ ایران). پژوهشنامهٔ بیمه، ۹۸، ص ۵۱– ۷۸.

مهدوی، غ. بخشی، ف. ص.، (۱۳۹۰). اثر ریسک گریزی بر تقاضای بیمهٔ عمر (مورد مطالعه: بازار بیمهٔ عمر ایران). پژوهشنامهٔ بیمه (صنعت بیمه)، (۴) ۲۶، ص ۸۱-۱۰۶.

مهدوی، غ. رستمیان، م.، (۱۳۹۰). آزمون وجود مخاطرهٔ اخلاقی در بازار بیمهٔ اتومبیل ایران: مطالعهٔ موردی شرکت سهامی بیمهٔ ایران. مجلهٔ تحقیقات اقتصادی، ۹۷، ص۲۶۰ - ۲۷۵.

مهدوی، غ، فرزین وش، ا. حسنزاده مقیمی، آ.، (۱۳۸۹). تحلیل وجود کژگزینی در بازار بیمهٔ عمر ایران. پژوهشنامهٔ بیمه (صنعت بیمه)، (۱)۲۵، ص۳-۹۳.

Beenstock, M.; Dickinson, G.; Khajuria, S., (1986). The determination of life premiums: an international cross-section analysis. Insurance: Mathematics and Economics, 5, pp. 261-270.

Blanchet-Scalliet, C.; El Karouri, N., (2001). Optimal investment and consumption decisions when time-horizon is uncertain. Working Paper, Marshall School of Business, USC.

Bolhaar, J., (2010). Advantageous selection in a dynamic framework. Department of Economics. VU University Amsterdam.

De Meza, D.; Webb D.C., (2001). Advantageous selection in insurance markets. The RAND Journal of Economics, 32(2), pp. 249-262.

Fischer, S., (1973). A life cycle model of life insurance purchase. International Economics Review, 14, pp. 132-152.

Grönqvist, E., (2004). Does adverse selection matter?- evidence from a natural experiment. SSE/EFI Working Paper Series in Economics and Finance. No. 575.

He, D., (2008). The life insurance market: adverse selection revisited. Working Paper, Department of Economics, Washington University in St. Louis.

تبیین تابع تقاضای بیمهٔ عمر و پسانداز

- Hedengren, D.; Stratmann, T., (2012). Adverse vs. advantageous selection in life insurance markets. Working Paper.
- Iwaki, H.; Komoribayashi, K., (2004). Optimal life insurance for a household. International Finance Workshop at Nanzan University (preprint).
- Mahdavi, G.; Rinaz, S., (2006). When effort rimes with advantageous selection: a new approach to life insurance pricing. The Kyoto Economic Review, 75(1), pp. 1-11.
- Meier, V., (1998). Long-term care insurance and life insurance demand. The Geneva Papers on Risk and Insurance Theory, 23(1), pp.49-61.
- Pliska, S.R.; Ye, J., (2007). Optimal life insurance purchase and consumption/investment under uncertain lifetime. Journal of Banking and Finance, 31, pp.1307-1319.
- Sauter, N.; Walliser, J.; Winter, J., (2010). Tax incentives, bequest motives, and the demand for life insurance: evidence from two natural experiments in Germany. CESifo Working Paper Series 3040, CESifo Group Munich.